

Християнські цінності Нового Заповіту.

Новий Заповіт складається
з 27 книг.

Євангелії – від Матвія,
Марка, Луки, Івана.

Історична книга – Дії
Святих Апостолів.

Повчальні книги – послання.
14 листів Павла і
7 - соборні послання.

Пророча книга – Апокаліпсис
(Об’явлення) Івана Богослова.

Євангелії описують життя і
вчення Ісуса Христа.

Матвій та Лука більше
звертають увагу на те, чому
навчає Ісус Христос.

Кожен з них робить це під різним кутом бачення.

Матвій пише для євреїв і тому цитує часто Старий Заповіт.

Зміст Євангелії від Матвія
сфокусований навколо п'яти промов,
найважливішою з яких є Нагорна
проповідь (5-7 розділи).

У цій промові приводяться
духовні принципи Царства
Божого.

Ісус навчає у Нагорній проповіді не про зовнішнє дотримання заповідей, а про внутрішню позицію, яка виражається у чистоті серця, мірилом якої є Сам Бог.

Саме у Нагорній проповіді є молитва «Отче наш», якої Ісус навчив Своїх учнів та усіх Своїх послідовників.

Ключовою ідеєю Нагорної проповіді є заклик у 6:33 шукати Божого Царства та його правди, а все інше додасться.

Також у цій проповіді є Золоте правило етики – “Як бажаєте, щоб вам люди чинили, так чиніть їм і ви”, (7:12)

Ця проповідь також є і у Євангелії від Луки.

Але подається вона більш стисло і не так систематизована.

У Євангелії від Марка, яке є найменшим з усіх чотирьох, Образ Ісуса Христа поданий не стільки у повчанні, скільки у Його дії, житті.

Четверта Євангелія відрізняється від трьох попередніх не лише змістом, але і своєю універсальністю.

Автор майже не повторює того, що написали його попередники, намагаючись показати деякі нові штрихи у вченні Ісуса.

Великий акцент автор робить на любов до Бога і ближнього.

В цьому етична особливість четвертої Євангелії.

З вчення Євангелій випливає
вчення книги Дії Апостолів та
послань.

Автор книги Дії Святих Апостолів
показує тяглість вчення та діяльності
Христа через вчення та діяльність
Його Церкви.

Етично-моральні принципи, якими керувалася Церква і продовжує керуватися, показані у посланнях Павла та інших Апостолів.

Послання Павла – до Римлян,
два до Коринтян,
до Галатів, Ефесян, Филип'ян, Колосян,
два до Солунян,
два до Тимофія,
до Тита, до Филимона.

Особливе місце тут займає Послання до євреїв, яке обґрунтовує перехід від єврейської релігії Старого Заповіту до християнства.

Соборні послання – Якова,
два Петра,
три Івана,
Юди.

Павло робить основний наголос у своїх посланнях на віру.

Автори Соборних послань акцентують увагу у своїх посланнях на:

Яків – на поведінку (етику).

Петро – на надію.

Іван – на любов.

Юда – на чистоту.

Остання книга
Нового Заповіту і всієї Біблії
– Об'явлення.

Це пророча книга, яка показує, що Божою справедливістю восторжествує і зло буде покаране назавжди.

Останнє Слово за Богом.
І це Слово добра і
справедливості!